

блискавицями — розорана
земля до краю, тиша — вся
пошита в срібло. і загублена
у сіні — твоя цнота.
послухай, як дзижчить
в горісі щастя, як по
стеблах вітер випікає
літо. цить ! не говори —
тебе бджола учує !
ріками — перегороджена

земля. чи чуєш, як
комахи стережуть
границі ранку ? (я
люблю тебе, коханко
невідома) чуєш ? як
траву скубе загнuzданий
дощ ? не лякайся ! : перед
нами — ключ і вічність.
хоч земля вся вже до краю
блискавицями розорана.

Цикл « [Дерева проходять 1](#) ».